

лѣжки, както и за боя на 11-то число. Разликата състоеше само въ това, че у отбраняющия, слѣдъ прѣминаване на кризиса, се появява необикновено повишение на духа. На него несъмнено се дължи и малко прѣбързаното рѣшение на генералъ Радецки да прѣмине въ настѣпление на Страничната височина. Дѣйствително подкрѣпленията, които пристигнаха прѣзъ нощта отъ 11 на 12 число, бѣха сравнително толкова малки, че тѣ едва достигаха за да се установи едно равновѣсие въ отбраната. Силитѣ, които се биеха вече три дѣня на Шипка, бѣха до крайностъ уморени и истощени. Противника, повидимому, бѣше съхранилъ още достатѣчно материални и морални сили, и едва ли имаше основание да се вѣрва, че прѣминаването въ настѣпление съ 1 — 2 само баталиона ще даде нѣкакви съществени резултати. Нѣма съмнѣние, че Малуша и Зелената височина висяха надъ главата на руската позиция като Домокловъ мечъ, и правиха нейното удържане твърдѣ трудно. Генералъ Радецки съвършенно основателно си постави за първа цѣль да овладѣе тия височини, и съ това да даде на отряда да се чувствува по малко уязвимъ, но врѣмето за тѣзи контръ-атака бѣше избрано рано, а силитѣ за нейното водение твърдѣ незначителни. Въ резултата, турцитѣ отбиха тия опитвания съ голѣми загуби, и обърнаха по голѣмо внимание на този свой флангъ, когото още прѣзъ нощта усилиха, както съ нови фортификационни постройки тѣй и съ прѣсни резерви. Чини ни се, че ако атакитѣ на полковникъ Кобилянски се произведѣха на 13-то число, и при туй изведнѣжъ съ 8—10 баталиона, то Малуша би била истрѣгната отъ ржцѣтъ на турцитѣ и отбраняющия би заслѣ на Шипка веднѣжъ за винаги едно доминирующе положение.

Загубитѣ и на двѣтъ страни бѣха и прѣзъ този дѣнь значителни. Най много пострадаха частитѣ, които бѣха разположени на Страничната височина.